

BÁSEŇ O NULE

Ludvík Středa

Jistý vědec z Istanbulu
napsal křídou na stůl nulu.

Co tvrdili ze vsí strejci?
Podobá se nejvíc vejci!

Co tvrdili učitelé?
Hm, hm... je to podezřelé!

Co tvrdili obchodníci?
Máte skvělou náušnici!

Co tvrdili nevzdělanci?
Je to půlnoc v bílém ranci!

Co tvrdili mudrci?
Je to kámen na srdci!

Když učenci s neučenci
pořádali konferenci,
přišel na ni – naštěstí –
i žák Ali z předměstí.

Bez velkého mudrování
řekl: Je to nula, páni!

Po tom, co jim sdělil Ali,
učenci se objímali,
neučenci tancovali,
ostatní se týden smáli.

A když se dost nasmáli,
nulu zase smazali.